

## عنوان مقاله:

آموزه‌های عرفانی در اناجیل هم نوا و انجیل یوحنا

## محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ادیان و عرفان تطبیقی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

## نویسنده:

علی رنجبر - دانشجوی دکتری ادیان و عرفان موسسه آموزشی پژوهشی امام خمینی (ره)، ایران

## خلاصه مقاله:

ادیان الهی دارای جنبه‌های ظاهری و باطنی اند. آموزه‌های عرفانی هر دین، بیان‌کننده جنبه‌های باطنی آن دین است که افزون بر انبیا و اوصیا، عارفان نیز می‌توانند از راه ریاضت و کشف و شهود، به مراتبی از آن دست یابند. مسیحیت از جمله ادیانی است که دارای جنبه باطنی و عرفانی است. کتاب مقدس مسیحیان مشتمل بر دو بخش عهد قدیم و عهد جدید است. یهودیان تنها عهد قدیم را قبول دارند. اما مسیحیان، مجموع عهد جدید و قدیم را به عنوان کتاب مقدس، قبول دارند. عهد جدید خود مشتمل بر چهار انجیل، متی، مرقس، لوقا و یوحنا است. این چهار انجیل در ابتدای عهد جدید قرار دارند. به سه انجیل اول، اناجیل هم نوا می‌گویند. ما در این پژوهش بر آن هستیم تا مطالب و آموزه‌های عرفانی این اناجیل را بدست بیاوریم. با بررسی اناجیل هم نوا، به این نتیجه می‌رسیم که این اناجیل مشتمل بر آموزه‌ها و مباحث عرفانی: زهد گرایی، رهبانیت و تجربه‌های عرفانی هستند. و در انجیل یوحنا، مطالب و آموزه‌های عرفانی: مواجهه مستقیم با خداوند، ورود به ملکوت خداوند، وحدت وجود، انسان کامل، تولد ثانی و مراحل سه گانه سلوکی (تزکیه، اشراق و اتحاد) بیان شده است.

## کلمات کلیدی:

آموزه، عرفان، عارف، انجیل، مسیحیت

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1492430>

